

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti in prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovanska krščanska narodna zveza.

Slovanska „zveza“ je torej na podlagi pozitivnega krščanstva ustanovljena in dr. Šušteršič je od strani Slovencev njen poglavar. Ukloniti se imamo dovršenemu dejstvu in čakati bomo, kake sadove nam donese „organizovano pozitivno krščanstvo“. Dasi se „Slovenec“ čez mero veseli te zveze — to veselje je za nas jako sumljivo — in dasi ne vemo, v čem, da so naši hiperklerikalni kranjski poslanci, ki sedaj v zvezi zvonec nosijo, odnehali, vendar bomo računati z zvezo, kakor je sedaj ustanovljena, ker je ravno ustanovljena, in ker si nočemo nakopati očitania obmejnih Slovencev, ki od zveze pričakujejo boljše in lepše prihodnosti. Računali pa bomo, da njo le toliko časa, dokler ostane pozitivno krščanstvo samo v programu, tako da se čez noč ne spremeni v znano Mahničijanstvo, ki nam je ravno v Kranjski toliko škode že povzročilo. Naše volilstvo, kolikor ga imamo, je svobodomiselnost, in zagradel upamo, da gospodje, koje je ravno to meščanstvo odposlalo, niso pozabili na svoje volilce, in to tudi v tistem trenutku ne, ko so podpisovali program nove zveze. Dokler se bode zveza z vso vnemo in odločnostjo potegovala za pravice našega naroda, bomo ji najvdanejši privrženci; če bi se pa od gotove strani uporabljala zveza v znane klerikalne skoke, tedaj ne bomo hodili za njo, ker bi nam potem naši volilci po mestih opravičeno očitati smeli, da smo jih pri zadnjih državnozborskih volitvah le za nos vodili. Clara pacta — boni amici!

Kakor rečeno, mi stojimo na stališču, da je bil „jugoslovanski klub“, kakor se je od pričetka vstvariti hotel, jedina prava oblika, s koje bi se bilo na pametnem temelju dalo doseči izjedinenje jugoslovanskih državnih poslancev. Niti za Dalmacijo, niti za Istro, najmanj pa za Kranjsko ni bila dana niti najmanjša potreba, siliti v vsprejeto pozitivno krščanstvo, in vse drugo kar visi na njem. Vsi smo katoličani in če naglašamo pozitivno krščanstvo pri vsaki priliki, nosimo samo vodo v Savo. Če pa se za pozitivnim krščanstvom skriva vse tisto, kar je današnje dni pomešano v dr. Šušter-

šiča možganih, je to nekaj tacega, kar s katoličanstvom v nikaki zvezi ni, in tudi ne z razodetimi božjimi resnicami! Bojimo se, da bodo gospodje, ki so zvezo osnovali, v kratkem obžalovali, da so jo postavili na tako tesen in pri tem še hiperklerikalni temelj. „Jugoslovanski klub“ hotel je postati faktor, s kojim naj bi imela računati naša vlada. Če hočejo Mladočehi vstopiti v vladno večino, ni ga razloga, da ne bi vstopil v to večino tudi „jugoslovanski klub“. Grof Badeni je od prvega pričetka hotel računati s klubom, meneč, da ne bode kazalističnih pretiranih tendenc, kakor jih kažejo antisemitije ali pa Dipavlijeva stranka. Če se bode sedaj ustanovila vladna večina, koji glavni steber bodo Mladočehi, je „zveza“, ako se drži svojega programa, skoraj nemogoče sodelovati, ker se ravno pri Mladočehih nahaja preklicano malo tistega pozitivnega krščanstva, ki polni vse predale programa naše zveze. Tu pa nastane velika nevarnost. Prostor, ki je bil odmenjen „jugoslovanskemu klubu“ v bodoči vladni večini, morali bodo drugi zasesti. In že se piše, da laški progressi ošabno dviga svojo glavo, ter da hoče postati člen bodoče parlamentarne večine. Ravno od „jugoslovanskega kluba“ smo pričakovali, da bode s svojim razsodnim postopanjem dosegel pred vsem izboljšanje čez vso mero krivičnih, v nebo upiyočih razmer v Primorju. In če bi se v Primorju bilo kaj doseglo, nato bi tudi Koroška ne bila mogla izostati! Ali sedaj se čuje, da se grof Badeni plaši pred pretiranim latinizatorstvom, ki je v zvezi dobilo gorko svoje gnezdo, in da na merava tistih 20 glav, koje je upal dobiti v „jugoslovanskem klubu“, vzeti iz laškega kluba. In progressi bode del vladne večine — in v Istri ostane vse lepo pri starem, tako da nam niti najpozitivnejše krščanstvo ničesar pomagalo ne bode. Ne moremo si pomagati, po našem mnenju so snovatelji slovanske „zveze“ prehitro postopali; pravi snovatelji so hoteli z zvezo ustanoviti nekako proslavljenje nestrpnega klerikalstva. To se jim je posrečilo. Bode li pa slovanstvo od zveze kaj imelo, to vé sam Bog. Na tem polju ne bo pognalo mnogo pšenice, ali vzlic temu hočemo počakati, da spoznamo „zvezo“ po njenih sadovih. Geslo naše pa ostane tudi v bodoče: nared in svoboda!

Konec ministerski krizi.

V državnem zboru je bilo te dni kakor v mravljišču, v katero je nekdo dregnil s palico. Vse je bilo po konci in za kulisami so se vršila važna pogajanja, nanašajoča se na rekonstrukcijo ministertva in na ustanovitev parlamentarne večine.

Konstelacija se je predrugačila vsak hip. Zdaj je kazalo, da se obnovi nekdanji „železni obroč“, zdaj zopet, da se sestavi večina brez nemških klerikalcev, pač pa s pomočjo jednega dela nemških liberalcev, namreč veleposestnikov, in moravskih liberalcev. Najnaravnejše bi pač bilo, da bi se združili Čehi, Poljaki, Slovanska zveza, češki veleposestniki, Dipavlijeva stranka, Falkenhaynov šestoglavni klubčič in rumunski poslanci, katerih je tudi šest. Prištevši še oba Srba in par divjakov imela bi ta parlamentarna zveza 230 glasov, nasproti kateri bi manjšina razpolagala s 195 glasovi.

Take večine pa se Badeni brani. Imeti hoče protiutež proti Dipavlijevcem in radi tega skuša na vse mogoče načine pritegniti vsaj jeden del nemških liberalcev, namreč nemške veleposestnike, kateri so svojim nasprotovanjem jezikovni naredbi za Češko in Moravsko prouzročili sedanjo krizo.

Badeni je v petek sam povedal, da je v dveh ozirih intransigenten: kar se tiče jezikovne naredbe za Češko in Moravsko in kar se tiče nemških liberalcev kot članov večine. Zahteva njegova, da morajo biti liberalni Nemci zastopani v večini, ni nova. Že ko je bil imenovan ministerskim predsednikom, je voditeljem poljskega kluba povedal „Ja bez liberalow ne pojde“, ali uplivali so še drugi faktorji nanj, da se je potegnil za to, v prvi vrsti krona sama, v drugi vrsti minister unanijih del grof Goluchowski. Iz avtentičnega vira se poroča, da je grof Goluchowski se izrekel zoper večino, v kateri bi odločeval klerikalizem, in sicer iz obzirov na unanjo politiko, češ, da ne kaže pustiti na krmilo tistih, kateri iz klerikalnih ozirov nasprotujejo alijanci s protestantsko Nemčijo in z Italijo, katera je naredila konec posvetnemu vladanju pa-peževemu.

Veleposestniki so se že udali. Badeni se je te dni večkrat in jako dolgo posvetoval z raznimi uplivnimi veleposestniki in jih pridobil na svojo stran ter jih menda sprijaznil tudi z jezikovno naredbo.

LISTEK.

„Demolirana literatura“.

(Literarno-politično, krokarško-postno žveplo.)

II.

Nečavno so zaprli na Dunaji jedno najznamenitejših beznic, po kateri žaljuje sedaj nebroj literatov, politikov in igralcev, in nedavno so začeli rušiti zidovje slavne beznice: kavarno Griensteidl. Regulacijski načrti zahtevajo povsodi največje žrtve! — Ekskluzivna in popularna hkratu družila je kavarna Griensteidl najrazličnejše elemente že od l. 1847. V revolucijski epohi l. 1848. je bila kavarna zbirališče skoro vseh dunajskih svobodomiselnih mož, ki so posezali s krepko roko v politiko. Messenhauser in Föbel sta bila tedaj stalna gosta. In v letih od 1850.—1860., ko se je izvršil v Avstriji iznova političen preobrat, tedaj so se zbirali v tej kavarni prvaki nove dobe: Schmerling, Unger, Glaser, Giskra, Brestel, Ernest Teschenberg, Ludovik Deczi in dvorni svetnik Klaps. Ko se je vrnil koncem sedemdesetih let slavni Gladstone s potovarja po orijentu, ostal je dalje časa na Du-

naju. In v tistih dneh je prišel čisto v kavarno Griensteidl čitat „Times“, pa pit kavo... Grillparzer, Hebbel, Lube, Uhl in Wagner so prišli skoro vsaki dan. Kjer so pa pisatelji in komponisti, tam ne nedostaje igralcev. Zato je bil Griensteidl torišče in zabavišče tudi največjih kapacitet Muze Taliije. Löwe, La Roche, Arnsburg, Gabillon, Meixner, Sonnenthal in Hartmann; z njimi pa slavni glasbeniki Bruckner, Humperdinck in Klönzl. Stavbeniki in slikarji so imeli tu svoj rendezvous. Videli si ondi i Alta, i Semperja, i Schindlerja, i Schliesmanna. Poleg idealistov so biljardili klasicisti, poleg romantikov pa so kartali realisti, naturalisti in dekadenti. Schnitzler in Ebermann, Halbe in H. Bahr, taki in še hujši kontrasti po idejah, oblikah, vspehih in — vrednostih so se sbajali ondi pri črnih. In še mnogi, mnogi so prihajali v zakajeno, nizko in temno kavarno čitat, igrat, kramljat in zabavljat!

„Sedaj pa nikdar, nikdar več
Veselite se, preči!“ —

Regulacijski načrt pa zahteva tudi v Ljubljani take „demolirane literature“.

V Špitalski ulici, kjer so podrli na obeh stra-

neh vse hiše, je padla pod krampom in kladivom tudi nekdanja Prmetova hiša, z njo vred pa znani „narodni hlev“. Po ozki, temni veži stopilo se je včasih takoj na desni strani v podolgasto, nizko in mračno sobico, kjer je bilo pohištvo najpriprostejše, vino pa najboljšje in maslene štruce najokusnejše. V tem „narodnem hlevu“, v tej imenitni vinarni so se sbajali včasih naši, tedaj najboljši pesniki in pisatelji, na čelu vsem pa Levstik, Jurčič in Levec. Tam se je rodila marsikatera krasna ideja i za naše slovstvo, za našo kritiko, i za tedanje politiko. Tam se je glasila marsikatera navdušena in duhovita beseda Jurčičeva in tam so se kresale čisto iskrene Levstikove satire in njegovega sarkastičnega dovtipa.

Jurčič je čutil, ko je urejal „Slovenski Narod“ v Ljubljani, pravo srčno potrebo, vsak mesec prebiti nekoliko večerov v Levstikovi družbi, in spominjam se — pripoveduje prof. Levec v „Ljubljanskem Zvonu“ VIII. —, da mi je od leta 1873. do 1880. večkrat rekel: „Ako utegneš, pridi zvečer, pojdeva v „narodni hlev“ k Prmetu Levstika obiskat. Res, grób je, toda kakor pravi Mefisto v „Faustu“:

S tem je ministerska kriza rešena. Badeni ima zagotovljeno večino in torej lahko umakne svojo demisijo.

Za sedaj ostanejo najbrž vsi ministri na svojih mestih, celo grof Gleispach, ali ni dvoma, da bo morala vlada prej ali slej čehom privoliti jedno resortno ministerstvo. Delne spremembe v ministerstvu so neizogibne, vprašanje je le, kdaj se izvrše.

Včeraj se je bilo pod cesarjevim predsedstvom vršilo posvetovanje o položaju in ni dvoma, da je Badeni umaknil svojo demisijo in da ostane na svojem mestu.

Vsled tega se bo v torek zbornica lahko konstituirala ter kaj potem začela redno delo.

V Ljubljani, 5. aprila.

Sestava nove vlade. Visoka financa nekda deluje z vsemi silami na to, da se sestavi taka vlada, ki se bo v prvi vrsti opirala na nemške liberalce. To je pa težavno, ker brez Čehov taka vlada ne dobi večine, torej je poprej potreba sprava mej Nemci in Čehi, ki je pa jako težavna stvar.

Ministerska kriza in dunajsko župansko vprašanje. Če je verjeti „Deutsches Volksblatt“, je glavni povod ministerski krizi to, da so liberalci zahtevali od grofa Badenija, naj prepriča, da dr. Lueger ne bode dunajski župan. Ker grof Badeni tega ni hotel obljubiti, je pa liberalna stranka odrekla vstop v vladno večino. Po našem mnenju je to prazna kombinacija, katero so protisemiti raznesli, da bi ljudje zares mislili, da se res ves svet vrti okrog dr. Luegerja in dunajskih protisemitov. Ko bi Badeniju bilo samo dr. Luegerja žrtvovati, bi se pač dosti ne pomišljal. Protisemiti bi se že naposled tudi zadovoljili.

Kdo bode generalni guverner na Kreti? Velelasti so prišle do prepričanja, da generalni guverner na Kreti mora biti jedino in kak general, ki bi prevzel vodstvo čet na Kreti. Dosedaj se velelasti še niso za rikoga odločile. Mislilo se je pa še na belgijskega generala Brailmonta, kateri turške razmere nekoliko pozna, ker je ne kaj popravljaj dardanelske in bosporanske utrube. General Brailmont se je pa že izjavil, da tega mesta ne bi vzprejel. Sposobnega moža za to mesto ne bode lahko dobil. V Evropi ni mnogo generalov, ki bi imeli potrebne administrativne zmožnosti.

Verska prisega v Nemčiji. V Nemčiji je prisega jako enostavna, niti ljudi na prižgo. Dotična formula je pa tako prerojena, da se ne opira na nobeno vero. Protisemit Liebermann je predlagal, da se upelje verska prisega. Ta predlog je bil vsprejet, če tudi so proti njemu bile vse liberalne stranke. Liebermannu pa ni bilo predloga stavljal zaradi večje varnosti pri pravosodju, temveč protisemiti iščejo kako sredstvo proti židovskim sodnikom. Če se ta predlog upelje, začela se bode agitacija, naj se odpravijo židovski sodniki, ker žid ne more pri sodnji prav razločiti važnosti krščanske prisage in bi tudi ne bilo spoštevno, da bi žid vodil tako prisego.

Mehika, ki se redavno ni mogla šteti mej države z urejenim denarnim gospodarstvom, se je zadnja leta jako opomogla. Dohodki poraščajo od leta do leta in ne vsled večjega natezanja davčnega vijaka. Finančni položaj je že toli ugoden, da vlada

„Von Zeit zu Zeit seh' ich den Alten gern,
Und hüte mich, mit ihm zu brechen...“

Levstik naju je vzprejel, kakoršne je bil volje. Časih ga je bila sama prijaznost, beseda je dala besedi in v prijaznem razgovoru je minil dolgi zimski večer. Časih je bil pa slabovoljen in zarchel je na Jurčiča: „No, kdaj bodeš že jenjal s „Slovenskim Narodom“ germanizovati narod naš? Kaj še ni dovolj ponemčen, da ste ga začeli še s slovenskimi listi nemčiti? Ti si zdaj največji germanizator na Kranjskem. Nemški misli, slovenski piše!“ — In ušla se je na Jurčiča dolga vrsta germanizmov, katere je Levstik rabral iz „Slovenskega Naroda“. Jurčič ga je potrpežljivo poslušal ali pa ga zavrnil: „Kaj ti veš, kako se piše in ureja dnevnik, kateremu moraš biti večkrat sam urednik, sam pisatelj, sam korektor! Potem pa tehtaj in pomišluj pozamezne besede! Kako si pa ti urejal tistega „Naprepa“? Po cele dolge dni si tičal v pišarni, da si s tedom skripal na teden po dve ubogi številki malega formata. Potem je bil list lahko dobro pisan. Na mojem mestu bi pa ti v enem tednu obragel ali bi pa ne pisal nič kolje, nego pišem jaz!“

Proteus.

misli odpraviti davek na plače in nekatere druge manjše davščine.

Dopisi.

S Štajerskega, 2. aprila. (Latinizatorstvo.) Vri rodoljub, duhovnik in pisatelj slovenski, je dejal nekoč: „Država nas hoče ponemčiti, cerkev pa polatiniti.“ Kako upravičene so bile besede dotičnega duhovnika, kažejo jasno novotarije pri cerkvenih obredih. Že v jeseni lanskega leta je neki dopisnik poročal v „Slov. Narod“ o sklepib, ki so se storili pri konferenci župnikov lavantinske škofije v Mariboru, ter zlasti grajal ukrep, da se mora peti pri slovesnih mašah le — latinsko! Slovensko petje je izključeno pri večjih svečanstib. Kako brezmišelnost je to, ve lahko vsakdo, ki je že slišal peti latinsko mašo v kaki vasi. Kako neusmiljeno grdo in smešno izgovarjajo latinščine nevedši pevci in organisti latinske besede, kako kvarijo vsebino in smisel mašnih pesmij, ki nimajo potem ni nog ni glave! Naročilo in zapovedalo se je tudi, da duhovniki odslej ne smejo pri obhajilu več govoriti slovenski: „Gospod, nisem vreden...“ temveč, da morajo moliti latinski: „Domine, non sum dignus...“ Naravno je, da moli občinstvo navlic tej novotariji za mašnikom še vedno slovenski, ker se ne more siliti, da bi se naučilo latinske besede. Kar se torej pri odraščalih faranib ne da doseči, to izkušajo pregoreti kateheti na raznih krajih doseči pri — šolskih otrocih! Silijo ji namreč govoriti tiste besede latinski ter jim utepavajo nepotrebno latinščino. Ako je to v povzdigo verskega čuta pri otrocih, naj sodijo dotični latinizatorji sami; mi smo prepričani, da ne! Da, ravno nasprotno! Otroci, ki itak ne morejo razumevati vere, cerkve in njenih obredov z oro resnobo in z onim globokim čutstvom, ki bi ga morali zahtevati od vsakega človeka, otroci, ki itak ne molijo s potrebno zbranim duhom, ker jim vse mogoče šumi v mladi dušici, bodo seveda brez vsake misli in brez vsakega razumevanja brbljali tiste nerazumljive besede: „Domine, non sum...“, katere bodo gotovo še pacili in prestrojili, da bo joj! Ker jim pa imponuje latinščina, rabili bodo destikrat besede v šali ter se tako norčevali nevedé in nekoč iz — molitve! In vsega tega bodo krivi pregoreči latinizatorji. Ali bi ne bilo bolje, da govore otroci dotične besede slovenski, da jih razumejo in res potem tudi čutijo to, kar govorijo! Ras ogorčenost se mora polastiti človeka, če vidi, kako se godi z našimi otroci, katerim se na jedni strani mnogo preveč in prezgodaj utepa v glavo nemščina, na drugi strani pa se jih začenja mučiti še z — latinščino. Skoro neverjetno je, in vendar resnično. Ali imajo kateheti sploh pravico siliti otroke k latinski molitvi? Po našem mnenju ne! Ako se odraslo občinstvo ne more k temu siliti in sme govoriti besede za mašnikom slovenski, zakaj bi tega ne smeli tudi otroci? Mi sodimo, da velja tisti ukrep samo za duhovnika in da kateheti na svojo roko uče otroke latinsko molitev, katere otroci ne razumejo. Če je tako, potem se naj odločno nastopi proti dotičnim katehetom, ker cerkvi in veri ne koristijo, temveč škodujejo, in naj se jim zabrani nadaljne tako latinizatorstvo!

Savski.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. aprila.

— (Občinski svet) imel bo v torek, 6. aprila ob pth popoldne v mestni dvorani redno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Personalnega in pravnega odseka poročilo o dopisu mestnega magistrata glede reklamacij proti sestavi volilskih imenikov za letšnje občinske volitve. IV. Finančnega odseka poročila: 1. o zavarovanju mestnih poslopij proti požarom; 2. o nasvetu mest. pravnega konzulenta radi poravnave v A Jegličevi pravdi; 3. o računskem zaključku mestne hranilnice Ljubljaneke za l. 1896.; 4. o ustanovitvi vsoporednice na obrtni pripravljavalcici I. mestne deške petrazrednice; 5. o prošnji dež. hidrografskega urada za nakup registrirajočega ombrometra; 6. o nakupu G. Stedryjevega zemljišča na Erjavčevi cesti za bodočo gimnazijsko poslopje; 7. o prispevku mestne občine k stroškom za zgradbo druge železniške zveze s Trstom; 8. o dopisu mestnega župana glede preskrbe denarja za potrebna izplačila tvrdki Siemens & Halske in pa „Unijonski stavbeni družbi“. V. Stavninskega odseka poročila: 1. o dobavi načrtov za uredbo mestne kanalizacije; 2. o ponudbi J. P. bila za odkup parcel VI. 1 in 2 v tivolski skupini; 3. o prošnji „Kranjske stavbinske družbe“ za parcelacijo zemljišča ob Dunajski cesti; 4. o ponudbi J. B. Koslerja, tičoč se odstopa zemljišča za uredbo ulic s Karlovske ceste do Ljubljane; 5. o napravi kanala na Mesarski cesti. VI. Policijskega odseka poročila: 1. o kolesarskem redu; 2. o delovanju policijskega urada v l. 1896.; 3. o imenovanju nekaterih ulic. VII. Od-

seka za olepšavo mesta poročili: 1. o podaljšanju najemnineke pogodbe za Švicarijo; 2. o premestitvi sohe sv. Trojice. VIII. Direktorija mestnega vodovoda poročilo o prošnji „Društva za zgradbo delavskih hiš“ za upeljavo vode. IX. Nadzorovalnega odseka za električno razsvetljavo poročilo o oddaji del pri polaganju kab'jev, postavljanju kotlov in gradnji vodnjaka za elektrarno. X. Odseka za regulacijo mesta poročilo o nakupu parcel št. 449 in 450, ležečih v kat. obč. Spodnja Šiška. XI. Kuratorija mestne višje dekliške šole poročilo o nastanitvi šole v hiši „Glasbene Matica“ v Gospodskih ulicah. XII. Finančnega odseka poročilo o neki prošnji za podporo. XIII. Stavninskega odseka poročilo o neki nagradi. XIV. Kuratorija mestne višje dekliške šole poročilo o priznanji III. starostne doklade nadzorovalni dami.

— (Izvrševalni in volilni odbor jugoslovansko socijalno-demokratske stranke) razglašaledeče: „Slovenec“ je trdil dvakrat, da je sodr. Drag. Kordelič na shodu v kazini dne 14. marca rekel, da je narodnonapredna stranka ponudila socijalnodemokratski kompromis za volitve v peti kuriji. „Slov. Narod“ poziva socijalnodemokratsko stranko, naj izjavi, da jej narodnonapredna stranka tacega kompromisa ni ponudila. Konstatujemo tedaj, da narodnonapredna stranka naši stranki res takega kompromisa ni ponudila, a tega sodr. Kordelič tudi trdil ni. Govor je bil le o privatnih besedah posameznih članov narodnonapredne stranke, katere so pač izjavile željo, da bi obe stranki v nekaterih volilnih momentih složno postopali, pri teh povsem privatnih pogovorih, kateri niso imeli nobenega praktičnega uspeha, pa tudi izvrševalni in volilni odbor jugoslovanske socijalnodemokratske stranke ni bil nikakor angažovan. V kratkem: sodr. Kordelič je govoril le o posameznih „liberalcih“, ne pa o o narodnonapredni stranki, ali o njenem vodstvu. Seveda, če se govori pred ušesi „Slovenca“, treba bi bilo vsako besedo pretehtati predno se jo izgovori, in še tedaj bi jo „Slovenec“ skušal zaviti po znani „krščanski“ morali.

— (Slovensko gledališče.) Na korist gospe Danilove in gg. Podgrajskega, Perdana, Lovšina, Danila in Verovška se je včeraj predstavljaj „Zapravljivec“, pri kateri predstavi so iz prijaznosti sodelovali gospodični Polakova in Slavčeva ter g. Noll. Gledališče je bilo razprodano, tudi šopkov in vencev je bilo mnogo ploskanja pa še veliko — več. Predstava je bila prirejena na korist „domačih“ igralcev in igralo se je res jako „po domače“.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) naznanja: „Novoustopivši, zlasti zunanji člani kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“, se opozarjajo, da se je iz posebne prijaznosti ponudil gospod Fran Čuden, trgovec v Ljubljani, da hoče razprodajati klubove znake. Oddaja jih seveda le proti legitimaciji. Kdor pa se hoče obrniti do blagajnika gospoda Frana Gombača, dobi jih tudi pri njem. Izstopivši člani se zopet nujno prosijo, da izvolijo proti primerni odškodnini vrniti stare znake.“

— (Ljubljanskim izvoščekom) menda ni povsem jasno, čemu so jim določena gotova čakališča, ali pa mislijo, kakor nekateri uradniki, da so ljudje zaradi njih na svetu, ne pa oni zaradi ljudi. Maj 12. in 1. uro opoldne odhajata iz Ljubljane dva vlaka: vlak dolenskih železnice in poštni vlak v Trst. Vrh tega je to tudi ura, o kateri mnogi delajo vizte. Že iz teh okolnosti je lahko izprevideti, da marsikdo ravno o tem času nujno potrebuje voz in se zanaša na to, da ga dobode tam, kjer stoji izvoščeki ali, bolje rečeno, kjer jim je stati. Na mestnem trgu namreč, baš nasproti mestni hiši, koder jim je tudi stati, nihče nikoli nikari ne išči izvoščika mej 12. in 1. uro opoldne, ker tačas tam navadno ni nobenega, kajti gredo — obehovat! Morebiti mestna policija vendar izpozna za umestno, poučiti izvoščike, da jim je takrat biti na razpolaganje, kadar jih občinstvo potrebuje in — kadar je kaj zasluzka, če jim že samim to ne pride na misel. V jednomer jadicujejo, da je slab „kšeft“, pa niti ne vedo, kdaj je kaj zaslužiti.

— (Policijske vesti) Mestna policija ljubljanska je aretovala tekom meseca marca letos 209 oseb in sicer zaradi razgrajanja in kalenja nočnega miru 65, zaradi postopanja, zaradi beračenja od hiše do hiše 22, zaradi pijanosti in ležanja na ulici 17, zaradi prestopka tatvine 9, oseb brez stanovališča 8, zaradi reverzije, zaradi hudodelstva tatvine 6, zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe 4, zaradi prepovedane igre 3, zaradi pregreška § 45. voj. zakona t. j. zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti 3, zaradi hudodelstva javnega nasilstva (§ 81. kaz. zak.) 1, zaradi hudodelstva poneverjenja 2, zaradi prestopka železnocestnega reda 2, vlačugarice 2, zaradi prestopka goljufije 1, zaradi prestopka § 320 lit. g. kaz. zak. 1, zaradi prestopka lahke telesne poškodbe 1 in za-

radi pretenzija 1. C. kr. deželnemu sodišču se je izročilo 14. c. kr. za m. d. okr. sodišču pa 35 oseb. Odgoneski potom se je odpravilo iz Ljubljane 74 oseb, izgale so se iz Ljubljane 3 osebe. Tatvin se je ovadilo 15 (2 manj kakor lanskega leta), vrednost ukradenih reči je znašala 844 gld. 90 kr. V 11 slučajih so se storilci poizvedeli in ovadili. Mestni policijski stražniki so napravili 519 ovadeh in mestni policijski detektivi pa 87. Vseh vlog je imel policijski urad v mesecu marcu 1146.

— (Meteorologično mesečno poročilo.) Minoli mesec sušec je bil povsem prijazen in izvanredno tople. Opazovanja na toplomeru dajo povprek v Celjskih stopnjah: ob sedmih zjutraj 4¹⁰, ob dveh popoldne 12³⁰, ob devetih zvečer 8⁰⁰, tedaj je srednja zračna temperatura tega meseca 8¹⁰, za 4⁴⁰ nad normalom. — Opazovanja na tlakomeru dajo 732 0 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 38 mm nad normalom. — Deževnih dni bilo je 13, padavina znaša vsega skupaj 109.1 mm. Prvi trije dnevi, dasi primeroma topli, bili so deževni; po precej močnem jugozahodnem vetru in ob nizkem zračnem tlaku lilo in snežilo je v noči na 4. na vso moč, padlo je takrat dežja in snega vsega skupaj 27.2 mm (največ); vsled tega se je vreme precej ohladilo in toplomer je kazal 5. zjutraj — 2.2⁰ (najmanj). Zračni tlak se je potem sicer dvignil na kviško, 10. zjutraj je znašal 740 3 mm (največ), a nebo se ni hotelo prav razjasniti, temperatura je ostala nizka, 12. zjutraj je bila še enkrat pod ničlo; ob enem se je tega dne zopet oglašil precej močen jugozahodni veter, zračni tlak je jel hitro padati in po noči na 13. je začelo zelo deževati in je šlo ves drugi dan; zvečer tega dne je bliskalo in grmelo; tudi 14. je še rosilo. Od 15. naprej so se pa vremenske razmere izdatno zboljšale, temperatura je zelo naraščala, dež je popolnoma ponehal, nebo je kazalo bolj prijazno lice. Drugod sicer ni bilo tako, čitali smo v časnikih, kako je tu pa tam vibralo in treskalo. Da vreme takrat ni bilo prav zdravo, sklepali smo lahko iz močnega jugozahodnega vetra, ki je pri nas skoro neprenehoma pihal, tudi se je videl 16. zvečer velik kolobar okrog lune. Vender pri nas skozi 14. danj ni bilo nič dežja, temperatura je ostala visoko nad normalom, travniki so ozeleneli, dravje je začelo počasi poganjati, pti so se posušile in cvetlice si našel povsod obilo. Dne 24. ob treh popoldne kazal je toplomer 20.4⁰ (največ). Proti koncu meseca pa je zračni tlak, ki se je v prejšnji dobi premikal okoli srednjega stanja, močno odnehal ter znašal 29. ob dveh popoldne 720 7 mm (najmanj) in zadnji trije dnevi so bili zopet hladni in deževni. V obliki se toraj lahko reče, da je temu mesecu gospodaril jugozahodni veter ter ravnal po svoje z vremenom, enkrat je dal suhe, drugkrat mokre, sploh pa tople dneve.

— (Imenovanja in premeščenja.) Sodni pristav v Žužemberku g. Jos. Senčar je premeščen v Lož, sodni pristav g. Jos. Sterger iz Lože v Sevnico, sodni pristav extra statum g. dr. Jos. Kotnik je imenovan sodnim pristavom v Brežicah, sodni pristav v Mariboru g. Alojzij Dexam je imenovan pristavom pri okraj. sodišču v Celju, sodni pristav g. Jos. Sitter v Brežicah je premeščen v Maribor, sodni pristav v Kozjem g. Fran Kuess pa v Velikovec, avskultant g. Jos. Žmavec je imenovan sodnim pristavom v Žužemberku, avskultant g. Matija Mrac je sodnim pristavom v Kozjem, avskultant g. Karol Zottmann sodnim pristavom extra statum ter dodeljen okr. sodišču v Ložu, avskultant g. Matija Fabijan sodnim pristavom v Ajdovščini.

— (Občinske volitve v Poljanah nad Škofjo Loko) so se vršile minoli teden. Klerikalna stranka se je sicer na vso moč trudila za zmago, a vse je bilo zaman. Izvoljeni so bili v vseh treh razredih možje, katere je kandidovala narodna stranka.

— (Lep vzgled krotkosti.) Marsikak korak je že napravil beneficijant na Vrhpolji pri Moravčah, da so se njegove ovčice, dasi so sila potrpežljive, izpogledovale in povpraševale: „Ali se to spodobi duhovnemu gospodu?“ Jedno tako je nagodel tudi sredpostno nedeljo popoldne. Prišel je na leco in začel baš razlagati krščanski nauk, ko je zapazil, da sta dve ženi malo mej sabo pošepetali. Prenehal je govoriti, udaril z vso močjo ob leco in zavpil: „Pa ve govorite, salamenske babe!“ Na to je zapustil leco, zaloputnil vrata za sabo in šel pred oltar. Odtod je še enkrat ozmerjal nedolžne poslušalce, naznanil jim, da ne bo bral litanij in ne dal blagoslova, in jo pobral iz cerkve. Ljudje so polagoma zapuščali cerkev in čudeč se nad tako nespodobnim ravnanjem svojega pastirja, razšli se domov — brez službe božje. Tako ravnanje je naravnost nespodobno, da, pohišljivo in mora vzbujati celo mej pohlevnim in skrajno potrpežljivim gorekim ljudstvom opravičen nevoljo. Potem pa taki duhovniki tožijo, da jih kmet ne spoštuje več. Kako bi jih tudi!

— (Umrli) je včeraj v Celju po dolgi in mučni bolezni dr. Fran Krušič. Pokojnik je bil čislani

kot izboren zdravnik in uzoren rodoljub plemenitega, neupogljivega značaja. Pogreb bude v torek dne 6. t. m. ob 4. uri popoldne. Bodi vrlu pojojniku časten spomin!

— (Povozil) je včeraj predpoludne tovorni vlak pri Zidanem mostu delavca Jakoba Peklarja in mu odtrgal desno nogo nad gležnji. Ponesrečenec je bil pijan in je zašel na tir. Železniški zdravnik dr. Homan napravil mu je obvezo za silo in ga odposlal v bolnico v Celje.

— (Telovadno društvo „Celjski Sokol“) omislilo si je letos lastno društveno zastavo ter sklenilo, blagosloviti isto ob binokošnih praznikih dne 6. in 7. junija t. l. Ob enem je sklenilo, zvezati s to pomenljivo svečanostjo ljudsko veselico na prostem, pristopno vsem slojem in tekmovalno telovadbo vseh jugoslovanskih in severoslovanskih sokolskih društev. Odbor usoja si te sklepe že sedaj naznaniti ter prositi, želeč, da se sokolska društva slovenska udeležijo te slavnosti, če ni mogoče korporativno vsaj po deputaciji, da pomorejo s svojo navzočnostjo k temu večjemu vspehu. V oklicu do sokolskih društev, kateri je izdal „Celjski Sokol“ pravi mej drugimi: Bratje Sokoli! Opravičeno se nadejamo, da nas boste posetili v častnem številu pri tej priliki, ko se bode blagoslovljala najmlajša jugoslovanska sokolska zastava, katero bomo ponosno dvigali ter jo ščitili kot dragocen zaklad ter krog katere bomo zbirali vse dosedaj še nezavedne in narodno speče duhove po razupitem Celju in celem Spodnjem Štajerju in je združili v trdno, nerazrušljivo falango, s katero bomo prišli, to upamo trdno, konečno do zmage po celem obzorji ter zasedli one sedeže in zavzeli ona mesta, katera nam gredo po božji in svetni pravici že od pamtveka. — Natančni vsprejdi in vse podrobnosti objavili bomo pravočasno po časopisih.

— (Tržaške zanimivosti) prinaša „Politik“ v obliki dopisa z dne 30. marca. Temu posnemamo sledeča, za podivjanost tamošnjih političnih razmer značilna slučajja: K državnemu poslancu V. kurije Hortisu je prišla te dni deputacija delavcev iz ladjedelavnice s prošnjo, naj bi se g. poslanec blagovolil ozirati tudi na delavstvo v parlamentu. Hortis pa je strmeči deputaciji odgovoril: „To mi nič mar; to ni moja stvar! Jaz sem magistratov uradnik, ki me je prisilil (i), sprejeti kandidaturu“. Iridentovec Hortis je torej samo magistratov poslanec, za maso volilcev V. kurije pa se ne sme brigati! Zares klasičen zastopnik delavskega ljudstva! — Jednostletni deček Šverc, obiskujoč v Barkovljah italijansko šolo, je bil učitelju zatožen, da je zaklical: Živio, Nabergoj! — Fanatičnega italijanskega učitelja je ta denunciacija tako razkačila, da je udaril slovenskega dečka s palico po glavi, ga tepel z ravnilom po rokah ter ga še z rokami s toliko silo bil po obrazu, da je tekle dečku kri iz nosu in ust. Šverc se je moral iti dvakrat umivat v mimo šole tekoči potok. Stariši so surovega učitelja naznanili oblastvom.

— (Plača izdajicam) „Elinost“ poroča: Poslednje dni smo trditi opetovano, da nasprotnik le izkorišča izdajstvo, da pa zaničuje izdajalca. To je tu gola resnica, ki se je pokazala te dni, ko so došli v Poreč najnovejši Italijanci iz Kastavščine. Italijanska gospoda so se lizali okolo njih kakor hinavska mačka okolo vrele kaše. Vodili so jih sem in tje, gostili jih in obetali jim zlata brda in srebrne doline — ako jim ostanejo zvesti za vedno. Tako so jim govorili z lica v lice; komaj pa so neerečni Rukavčani obrnili brbte, smejali so se jim laška gospoda in rogali na vse mogoče načine. Italijanski jezik nima sramotilne besede, katere bi jim ne bili nadeli poreška gospoda. Na lastno uho sem čul — tako poroča nekdo „Naši Slovci“ — kako so govorili za njimi: moštri di ščavi, figure p carne venduda, e con noi perchè ve rende il conto“ itd. Tako plačuje sovražnik izdajicam! To bodi v pouk tudi zasleplencem po okolici!

— („Un po' piu di luce.“) Italijanski listi v „kraljestvu“ so s silno strastjo slavili izid poslednjih tržaških volitev; čim radikalneje so novine, tembolj fanatično so v laški svet trobile zmago „na rodni“ pristašev nad — vladao stranko in Slovenci. Tudi Milanški tednik „L' Illustrazione italiana“ je posvetil temu imenitnemu dogodku dolg članek „Le elezioni a Trieste“, kateremu je na čelu postavil podobo odvetnika dr. Veneziana, predsednika volilnemu odboru, češ, da je bil ta mož „voditelj in duša srečnega volilnega boja“. Neizmerno zanimljiv in poučen je že uvod dotičnega članka. List namreč piše, da njegovi čitatelji utagnejo v ti številki pričakovati podobe novo izvoljenih poslancev „kraljestva“, in nadaljuje: „mi pa prinašamo danes rajši slike četvorice poslancev izven „kraljestva“ (i ritratti dei quattro deputati fuori del Regno); „oni domá“ — lahko počakajo!“ Tolik cinizem je zbilja vreden priznanja. Potem pa so s kričnimi bojami popisane nedosežne vrline in sijajne zasluge izvoljenih „patrijotov“: D' Angeli, Cambon, Hortis in Mauroner, katerih podobe imajo komaj prostora na celi strani velikega lista. Mimogrede člankar da še brco podleglemu slovenskemu kandidatu, proseškemu „oštrju“,

„zloglasnemu panslavistu“, ki se je v svojem „več ko dvajsetletnem parlamentarnem delovanju odlikoval s strastnimi napadi na Italijane!“ S posebnim zadovoljenjem je tudi naglašano, da so neštevilni patrijote z vseh krajev „kraljestva“ v pismih in brzojavkah navdušeno čestitali somišljenikom, zmagovalcem Tržaškim. Evo, blagor ti — „fedelissima città!“ Pa si si zopet osvetlila lice v očeh dražih naših — — — sosedov-zaveznikov!

Brzojavke.

Dunaj 5. aprila. Po 2 uri trajajoči seji kronskega sveta v cesarskem dvorcu je cesar na podlagi dobljenih informacij o razmerah v parlamentu naznanil grofu Badeniju, da podane demisije ne vzprejme, in ga pozval, naj ostane s celim ministerstvom na svojem mestu in sicer na podlagi programa, kateri je razvil prestolni govor, ker je dokazano, da dobi ministerstvo za ta program v parlamentu izdatno večino. Cesar je zajedno Badeniju in vsem ministrom izrazil najpopolnejše svoje zaupanje, povdarjal, da je jezikovna naredba za Češko neobhodno potrebna, ter izrekel upanje, da se tekom parlamentarnega delovanja najdejo in združijo vse neekstremne stranke na skupno delo.

Dunaj 5. aprila. Način, kakor se je rešila ministerska kriza, pomeni popolno zmago grofa Badenija. Vlada bode imela tako večino, kakršno je zahtevala, a ta večina ni še organizovana. Podstava in jedro parlamentarne večine bodo slovanski klubi, poljski in češki klub ter slovanska zveza. To je historičnega pomena, ker je to v avstrijskem parlamentu prvi slučaj, da so Slovani podlagi in zaslomba vladi. Tem trem slovanskim klubom se pridružijo na desni Dipaulijevci in Falkenhaynov klubčič, na levi nemški liberalni centrum, kateri utegne razpolagati z 38 do 41 glasovi. To rešitev so omogočili liberalni veleposestniki, kateri so dali pri kronskem posvetovanju izjaviti, dasi pridržijo popolno prostost glede rešitve jezikovnega vprašanja, da pa hočejo sicer vlado krepko podpirati in tudi uplivati na nemške nacionalce in na nemške liberalce, da ne bodo prehudo nasprotovali zvezi liberalnih nemških veleposestnikov s slovanskimi strankami. Stem je vlada dobila moč, izvršiti svoj program. Jezikovne naredbe za Češko in Moravsko izidejo te dni.

Dunaj 5. aprila. Voditelji klubov desnice so sklenili, sestaviti začasno parlamentarno komisijo v namen, da vodi dogovore glede ustanovitve parlamentarne večine. V ta namen so vsi klubi zbornice sklicani za danes na sejo.

Dunaj 5. aprila. Načelnik poljskega kluba Jaworski in načelnik mladočeškega kluba Engel sta si včeraj v imeni dotičnih klubov oficijelno sporočila drug drugemu zagotovilo najpopolnejše češko-poljske solidarnosti.

Dunaj 5. aprila. Nemški nacionalci so sklenili podpirati odpor čeških Nemcev zoper jezikovno naredbo, ne bodo pa radi te naredbe začeli principijelne opozicije zoper vlado.

Dunaj 5. aprila. Jutrišnji uradni list prijavi lastnoročno pismo cesarjevo, s katerim se odklanja Badenijeva demisija in se ministerstvom predsedniku in vsem ministrom izreka popolno zaupanje.

Dunaj 5. aprila. Badeni je prišel ob 1/2. uri v zbornico na posvetovanje klubovih zastopnikov. To posvetovanje traja ob 2. uri še.

Dunaj 5. aprila. Po jutrišnji seji odidejo poslanci na velikonočne počitnice. Prihodnja seja bo šele 26. aprila.

Dunaj 5. aprila. Tržaškega „Matt na“ poročilo, da je bilo na Kreti več avstrijskih častnikov in vojakov ubitih in ranjenih, se delu mentuje.

Dorš. Med. ribje olje

ugodnega ukusa, lahko prebavljivo — cena 1 steklenici 50 kr., dvojni 1 gld. — priporoča

lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu. (92—12)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 31. marca: Baron Ceno Cirheimb, stolni kanonik, 57 let, Pred škofijo št. 4, akutna vodenica. — Viktorija Haring, žel. uradnika hči, 17 mes, Marija Terezije cesta št. 6, pljučnica. — Antonija Poznik, vrtnarjeva vdova, 77 let, Vozarski pot št. 5, kap.

V otroški bolnici:

Dne 1. aprila: Teodor Umek, čevljarjev sin, 1 $\frac{1}{4}$ let, dušljivi kašelj.

V deželni bolnici:

Dne 30. marca: Marija Verbič, delavka, 77 let, utrpene srca.

Dne 31. marca: Rozalija Kokail, posestnikova žena, 34 let, trebušni rak. — Neža Potočnik, gostija, 67 let, pljučnica. — Ciril Prek, delavčev sin, 3 dni, oslavljenje.

V vojaški bolnici:

Dne 31. marca: Edvard Chrst, c. kr. pešec 27. pešpolka, 22 let, jetika

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
3	9. zvečer	726,3	5,1	sr. sever	jasno	0,0
4	7. zjutraj	723,6	2,4	sl. jvzh.	oblačno	0,0
"	2. popol.	721,8	5,9	sl. svzh.	dež	
5	9. zvečer	721,1	6,2	sr. jug	oblačno	12,5
"	7. zjutraj	718,8	5,3	sr. svzh.	oblačno	
"	2. popol.	726,4	13,4	sr. vzhod	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 6,8° in 4,8°, za 0,5° in 2,7° pod normalom

Dunajska borza

dne 5. aprila 1897.

3kupni državni dolg v notah	100	gld. 80	kr.
3kupni državni dolg v srebru	100	80	"
Avstrijska zlata renta	122	70	"
Avstrijska krona renta 4%	100	60	"
Ugerska zlata renta 4%	121	75	"
Ugerska krona renta 4%	99	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	935	—	"
Kreditne delnice	345	75	"
London vista	119	55	"
Španski drž. bankovci za 100 mark	58	65	"
0 mark	11	72	"
0 frankov	9	51	"
Italijanski bankovci	45	10	"
1 kr. cekini	5	65	"

Dne 3. aprila 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	153	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	—	"
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	127	25	"
zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	99	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	199	50	"
Ljubljanske srečke	21	75	"
Št. 1000 srečke po 10 gld.	—	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151	25	"
Železniško-društ. velj. 170 gld. a. v.	440	—	"
Apinarni rubelj	—	26 $\frac{3}{4}$	"

Komij se vzprejme.

Zanesljiv, spreten mlad mož specerijske stroke, beh deželnih jezikov v govoru in pisavi vešč, se takoj vzprejme. — Ponudbe naj se pošiljajo upravnštvu „Slov. Naroda“ pod šifro „L. 300“. (481—2)

SANTAL od MIDY. Zatre Copala, kuberbe, vzbrizganja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči čiščenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak toboledec ime MIDY.

Zaloga, 8. rue Vivienne, Paris
in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Št. 9712.

(470—3)

Stavišče na prodaj!

V četrtek dne 8. aprila 1897 dopoldne ob 10. uri bo mestna občina ljubljanska svoje ob Poljanski cesti, nasproti mestnemu živinskemu trgu ležeče, približno 500 kvadratnih sežnjev obsežno

stavišče

na lici mesta potom očitne dražbe prodala.

K tej dražbi vabijo se kupci z dostavkom, da je kupne pogoje izvedeti tudi poprej pri podpisnem magistratu ob navadnih uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 23. marca 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Josipina Terglau javlja v svojem in v imenu svojih otrok Alberto, Oskarja, Zmagoslava, Egona in Marije prežujo v vest, da je umrl nepozabni, iskreno ljubljani soprog, oziroma predobri oče, gospod

Mihael Terglau

pristav c. kr. priv. južne železnice

danes v nedeljo, dne 4. aprila, zvečer ob 11. uri, po dolgotrajni, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoč, v 53. letu svoje starosti

Pogreb pojde v torek, dne 6. aprila, ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Tovorna ulica št. 2 na pokopališče k sv. Krištofu, kjer bode truplo blagega pokojnika položeno v lastni grob k začasnemu počitku.

Sv. maše zadušnice darovane bodo v župni cerkvi Marijinega Oznanenja v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 4. aprila 1897. (494)

Zahvala.

Ker mi ni mogoče vsakemu posamezno zahvaliti se za mnogobrojna, res tolažilna, pismena in ustna sožalja ter sočutja, katera so mi došla o priliki nenadomestljive izgube mojega iskreno ljubljene soproga, odnosno očeta, sina, brata in strica, gospoda

Franca Stajer-ja

c. kr. notarja v Metliki,

bodi tem potom izrečena vsem najtoplejša javna zahvala.

Zlasti se še na pripravek zahvaljujem prečistiti domači in zunanji duhovščini, gospodoma tovarišema pokojnikovima, dru. Alb. Pozniku in A. Kupljenu, gospodom c. kr. sodnijskim in davčnim uradnikom, slav. mestnemu občinskemu zastopu, šolskemu vodstvu, c. kr. žandarmeriji, požarni brambli, gospodom domačim in zunanjim pevcem ter njih pevovodju gospodu dru. P. Košenini za ganljivo petje in vsem prijateljem in znancem, ki so prišli od blizu in daleč spremiti predraga pokojnika k večnemu počitku.

Metlika, dne 3. aprila 1897.

(493)

Matilda Stajer roj. Božič.

Spretni polirji

se takoj stalno namestijo.

Ponudbe s prepisi izpričeval in zahtevo plače vzprejema stavbinsko podjetje Pilar, Maty & Banda v Zagrebu. (490—1)

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Št. 6268.

Razpis natečaja.

(468—1)

Zaradi dobave škie za zgradbo „Gasilnega doma“ v Ljubljani razpisuje se javni natečaj ter se določa kot častna nagrada za dva najboljša projekta

I. darilo 800 kron,

II. darilo 600 kron.

Konkurenčni izdelki imajo izvedeni biti v škičah vsah nadstropij po merilu 1 : 200. Tega merila se je tudi držati pri pre-rezih in fasadah.

Odlukovani projekti preidejo v popolno neomejeno last mestnega magistrata, kateri si poleg tega pridržuje pravico do nakupa daljših konkurenčnih projektov.

Za presojo konkurenčnih izdelkov, katera je vložiti pri podpisnem magistratu do 1. avgusta 1897. I. do 12. opoldne, 80 veljavna določila avstrijskega društva inženjerjev in arhitektov za pod-litev nagra-d, sprejeta v seji dne 27. aprila 1889. Imena presojevalcev došlih konkurenčnih izdelkov pričeta se bodo pred potekom natečajne dobe. Stavbinski program in drugi potrebni pripomočki dobivajo se pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 22. marca 1897. I.

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem.

Dolenjske železnice postaja Straža.

Akratoterma z 28—31 °R. je posebno za pitje in kopanje pripravna in uspešno delujoča pri protinu, tiganju, ischias, nevralgiji, kožnih in ženskih boleznih. Kopalni basini in porcelanove banje. Udobno opremljene sobe za tujce, igralne in družbinske sobe. V najbližji okolici senčnata sprehajališča in igrališča.

Dobra in cenena restavracija.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Prospekte in razjasnila pošilja zastoj

(488—1)

kopališka uprava.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.